

holdt forskellige Nummere, men der ere vi nødte til at holde os til Pensionsloven, som den blev vedtagen i Foraaret, idet man skal holde sig inden for de 4 Klasser; der findes ikke i Pensionsloven nogen 5te eller 6te Klasse. Jeg tror ikke, at der vil ske synderlig Skade i denne Henseende, da alt fornuødent i saa Henseende er iagttaget, idet man i Virkeligheden gaar gradvis op; enkelte Steder følger Alderstillæg med, hvor det ikke slaar til, og i det hele søger man at forbedre der, hvor Manglerne i højeste Grad have været til Stede. Og jeg gør ogsaa opmærksom paa, at det jo er i en meget ung Alder, at mange af disse Post- og Telegraf-Embeds- og Bestillingsmænd komme ind i Tjenesten, og der maa dog virkelig tages Hensyn hertil. Naar f. Eks. en Postelev, som er 16 Aar gammel, skal uddannes til at blive dygtig i Postvæsenets Tjeneste, og man saa giver ham, for at han kan uddanne sig, 120 Kr. om Aaret, er dette virkelig meget ordentligt, — vi andre, som skulle uddanne os til forskellige andre Stillinger, vi maa selv betale Gildet. Dette maa man dog tage billigt Hensyn til. Det samme gælder med Hensyn til Telegrafbudene. Der er mange Steder, hvor vi bruge Dreng, og det vilde dog være kuriøst at sige, at saadan en ganske ung Dreng paa en 15—16 Aar skulde stilles i Klasse med Folk, der ere Familieforsørgere, eller i alt Fald ere komne i saa høj en Alder, at de kunde være Familieforsørgere. Hermed skal jeg tillade mig varmt at anbefale Forslaget; jeg skal ikke indlade mig paa Detailler her i dette Øjeblik.

Svend Høgsbro: Den højtærede Minister udtalte, at man ikke kunde gaa ud fra, at Kvinderne i Telegrafvæsenets Tjeneste som *Regel* vare egnede til at indtage de højere Stillinger eller gøre Fyldest i dem. Derom vil jeg ikke optage en Disput med den højtærede Minister. Det er muligt, at han har Ret deri, men dette kan *ikke* motivere, at man spærrer Adgangen til de højere Stillinger for alle Kvinder, ogsaa for dem, som muligvis — lad være, det kun er undtagelsesvis — ere i Stand til at opfylde de Fordringer, der stilles. Det er kun dette, jeg paa dette Omraade som paa alle andre Omraader, hvor der er Spørgsmaal om Kvindernes Stilling paa Arbejdsmarkedet, beder taget i Betragtning, at man skal ogsaa med Hensyn til Kvinder give Undtagelserne deres Ret. Det gør man ikke i dette Lovforslag. — Dernæst indvendte den højtærede Minister, saa vidt jeg forstod, imod hvad sær-

lig jeg havde sagt, at ingen af de Kvinder, som havde været hos ham, havde klaget over Overanstrengelse, og at det derfor maatte være min Sag at bevise det modsatte. Dette synes mig nu for det første noget at stride mod den Bemærkning, som den højtærede Minister kom med, om at det havde vist sig, at de vare langt mere nervøse end Mændene, havde finere, svagere Nerver end Mændene. Hvis dette har vist sig, saa ligger der vel deri Beviset for en Overanstrengelse. Men det lader jeg nu staa ved sit Værd. Jeg vil kun sige, at det forekommer mig saare naturligt, at de kvindelige Telegrafister, som have henvendt sig til den højtærede Minister, ikke ere komne og have sagt, at de ere blevne overanstrengte ved det Arbejde, de havde, fordi det meget nemt kunde have til Følge, at Arbejdet helt blev taget fra dem, at de helt bleve udelukkede fra det, ligesom de ere blevne udelukkede fra de højere Stillinger. Men deri ligger *ikke* noget Bevis for, at det ikke kan være rigtigt, at der — som jeg altsaa har sagt med det Forbehold, der ligger i, at det ikke er af personlig Erfaring, jeg taler — gøres dem Uret, derved at de ikke have den Adgang til at komme i mindre anstrengende Stillinger, som Mændene have. Det, jeg fremhævede, var, at medens Mændene slippe for Apparattjeneste, naar de komme højere op, og derved slippe for det mest anstrengende, og mest enerverende Arbejde, saa blive Kvinderne næsten altid staaende derved, faa ikke Løyd at blive fri derfor ved Forfremmelse. Det var det, jeg tillod mig at fremhæve, og som jeg altsaa indtil videre gaar ud fra er rigtigt.

Da ikke flere ønskede at udtale sig sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

A. Thomsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Tirsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da: